

Det gør det, fordi man på bedste demokratiske vis stemte sig frem til, hvor grænsen skulle ligge. Og så vil jeg i øvrigt godt sige, at den grænse ligger fast, selv om der er nogle, som har forsøgt at sætte lidt spørgsmålstegn ved det her i dag. Det er den ene grund til, at det står som et ideal.

Den anden grund er, at der netop er så gode relationer imellem flertal og mindretal både nord for grænsen og syd for grænsen, at man også på den måde i de interne samarbejder, der foregår, finder ud af at klare en lang række problemer. Men ikke nok med det, for også mindretallene syd for grænsen og nord for grænsen – altså folk, der repræsenterer hver deres nationalitet – er i stand til at føre en forstandig og fremtidsrettet dialog med hinanden.

Jeg fik i hvert fald et meget stærkt indtryk af, i hvor høj grad man har lagt mærke til denne, lad mig bare kalde det ideelle måde at indrette sig på, da vi her i København sidste år fejrede tiåret for Europarådets konvention om regionalt samarbejde, og hvor der i hvert fald var mange, uanset om det var fra de østeuropæiske lande, som nu er meget optaget af mindretalsproblemer, eller det var fra de gamle vesteuropæiske lande, som har kæmpet med de her ting i mange år og også fundet løsninger, der hele vejen igennem godt var klar over og kendte til, at de to lande, Danmark og Tyskland, som har været i krig med hinanden så mange gange, alligevel har været i stand til at finde frem til samarbejdsformer, som bestemt er eftertragtesværdige.

Og set i lyset af det svarer den bandbulle, som man vel kan se sådan lidt bredt ud over dele af denne debat, jo slet ikke til den virkelighed, som man oplever i de to grænselande nord for grænsen og syd for grænsen. Jeg synes, vi skal glæde os over, at vi har kunnet indrette os på den måde, som vi rent faktisk har.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren, fordi hun gik ind i en besvarelse, men jeg må desværre konstatere, at ministeren ikke går ind i det konkrete indhold. Ministeren tager ikke stilling til og undersøger: Hvad er det konkrete indhold på det udenrigspolitiske område i den aftale, der ligger om etablering af en euroregion? Og derfor har ministeren jo heller ikke besvaret hr. Steen Gades spørgsmål. Jeg håber i hvert fald ikke, at hr. Steen Gade vil lade sig spise af med den besvarelse, som ministeren har givet i dag.

Men som jeg tidligere har nævnt under debatten, så havde jeg nok også den bekymring, at ministeren, i og med at hun er indenrigsminister, muligvis slet ikke havde muligheden for at gå ind og foretage den analyse, og derfor vil jeg naturligvis gå til udenrigsministeren for at få analysen. Jeg må bare konstatere, at vi ikke har fået den i dag.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Med hensyn til kontaktudvalget for det tyske mindretal, som undertegnede også er medlem af, så er jeg ganske enig med ministeren i, at den bandbulle, tror jeg ministeren sagde – og jeg går ud fra, at det også er i Sønderjylland – imod de her planer, jo slet ikke står i relation til, hvordan samarbejdet fungerer.

Jeg er fuldstændig enig i, at samarbejdet fungerer optimalt, og det har Fremskridtspartiet understreget gang på gang. Amtsborgmesteren, Venstrepolitikere, Socialdemokrater osv. har jo gang på gang fortalt, at det er et fortrinligt samarbejde. Så det var bare en understregning af det, som vi godt ved i forvejen: at det fungerer optimalt. Når Fremskridtspartiet så ligesom siger, at vi ikke er med længere, er det, fordi vi kan se reaktionerne. Vi vil ikke risikere, at vi ødelægger det fortrinlige samarbejde.

Derfor vil jeg opfordre ministeren og også SF til at stemme for den dagsorden om en folkeafstemning, og jeg går ud fra, at SF vil stemme for, for SF går i hvert fald ind for det i Sønderjyllands Amtsråd.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg har meddelt, hvordan SF stemmer. Jeg vil bare takke ministeren for svaret. Og så vil jeg give den kommentar til hr. Keld Albrechtsen, at jeg jo har fået et svar.

Folketinget har fået et svar om, at hvis der er nogen, der vil udnytte det her til at drive udenrigspolitik, så har regeringen givet et politisk tilsagn om – ikke en analyse, men det har jeg heller ikke bedt om – at det ikke er acceptabelt, og så vil man gribe ind. Det er jeg da egentlig tilfreds med i en debat, hvor statsministeren ved sin tilstedeværelse sådan set er garant for det svar.